

ARXIU MONTSERRAT PUJOL

Desembre de 1995

Set anys després de la mort ("*Aquella mort... / que, com un lladre, vides va robant*") de la nostra autora, ens tornem a retrobar amb motiu de la festa del naixement de Jesús, Aquell que és Llum, Vida i Amor. **BON NADAL A TOTS!**

La nostra felicitació consisteix en un petit recull de textos i informacions. Comença amb el poema que acabem de citar. Segueix amb uns versos dedicats al P. Joan Canals, salesià, curador que fou de *Sempre en actiu*, en homenatge i record esperançat. Una "Pregària" inèdita i una antiga nadala de l'autora, sense data. Al final, notícies.

La mort! Aquella mort certa i temuda
que, com un lladre, vides va robant,
siguïns, Senyor, la cara coneguda...
i ens faci pas per veure l'Anyell Sant.
(*"Mort"* 1960)

CANT A L'ESPERANÇA

Al meu fill Joan

En un racó de l'ànima, Senyor,
guardo el càntic sublim de l'esperança;
l'entono confiat amb la il·lusió
de qui té la fe en Vós, i amb Vós avança.

De qui, vora les rampes i els perills,
hi sap veure la vostra mà afectuosa
que fins de tosca pedra en pot fer espills...
i eixuga la parpella mig plorosa.

Senyor! Ran dels camins entenebrats
feu reflorir aquella flama interna
que deixa els esperits reconfortats...
Plens de la llum, que és llum de vida eterna!
(1976)

PREGÀRIA

Per la ventura d'un esguard
on hi traspua l'amarguesa;
per travessar de part a part
tot aquest món ple de feblesa,
perquè no vingui un cap al tard
que ens ompli el cor de melangia;
perquè floreixi sempre un nard
fent-nos amable companyia...
tindrem als llavis cada dia:
Faci's la Vostra voluntat.

1961

NADALA

En les nines la llum dels horitzons,
foragitant les ombres i tenebres;
en el cor i en els llavis molts petons,
i, ofegant sons sinistres, les cançons
sortides a l'escalf de tants pessebres.

Montserrat Pujol

EXHAURIMENT DE L'EDICIÓ DE *SEMPRE EN ACTIU*. POEMES DE M. P. I FAMÍLIA

Aquest any s'ha acabat de repartir l'últim paquet de reserva que quedava del llibre esmentat. El dipositari, després d'atendre diverses peticions de familiars i amics, ha cregut que era una decisió responsable, amb vista a facilitar l'accés dels estudiosos i del públic en general a l'obra de Montserrat Pujol, de destinar-ne els últims exemplars a les universitats d'àmbit català. De bon començament (1989), ja es va registrar aquest llibre a la Biblioteca de Catalunya, a la Universitat de Barcelona (dipòsit legal), i es va fer arribar a d'altres entitats (Biblioteca del Seminari de Barcelona, Monestir de Montserrat, etc.). Els últims exemplars estan camí d'arribar a les universitats de Girona, Lleida i Perpinyà, i ja s'han incorporat a aquestes (en tenim prova documental):

Universitat Rovira i Virgili (Tarragona)
Universitat de les Illes Balears (Palma)
Universitat d'Alacant
Universitat Jaume I (Castelló)
Universitat de València.

A les següents només se'ls ha pogut enviar el llibre *Que no s'ho emporti l'aire* (també tramès a les anteriors): Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat Pompeu Fabra (Barcelona), Estudis Universitaris de Vic, Biblioteca Catalana. J. W. Goethe-Universität (Frankfurt am Main).

Sapigueu que disposem, encara, d'un dipòsit important del llibre *Que no s'ho emporti l'aire*.